

ARENYS I EL SUBMARÍ ICTINEU

Ens movem gairebé als límits de dos extrems. Una rèplica de l'Ictineu I, que se submergí a les aigües del port de Barcelona l'any 1859, de la qual se'n fa càrrec avui una empresa arenyenca que se serveix de la tecnologia més avançada en la construcció d'embarcacions: Drassanes Dalmau.

I vet aquí que, en el passat, Arenys de Mar i l'Ictineu van tenir un element de contacte: Joan Monjo i Pons. Monjo, establert a Arenys de Mar entre 1833 i 1845, mestre de l'Escola Pública Municipal, va treballar en els plànols de l'Ictineu I el 1858 i va ser el director tècnic de l'Ictineu II.

La fallida de la societat impulsada per Narcís Monturiol a l'entorn de l'Ictineu II, «La Navegación Submarina» l'any 1868, va fer que Monjo acceptés la proposta de l'Ajuntament d'Arenys de Mar de tornar a la vila i fer-se càrrec de la direcció d'una renascuda Escola de Nàutica en la seva darrera etapa, de 1869 a 1874.

Foto: S. Górriz

Foto: Till F. Teenck

Autor: Joaquim Castells (1920). Drassana d'en Pica (Arxiu Històric Fidel Fita)

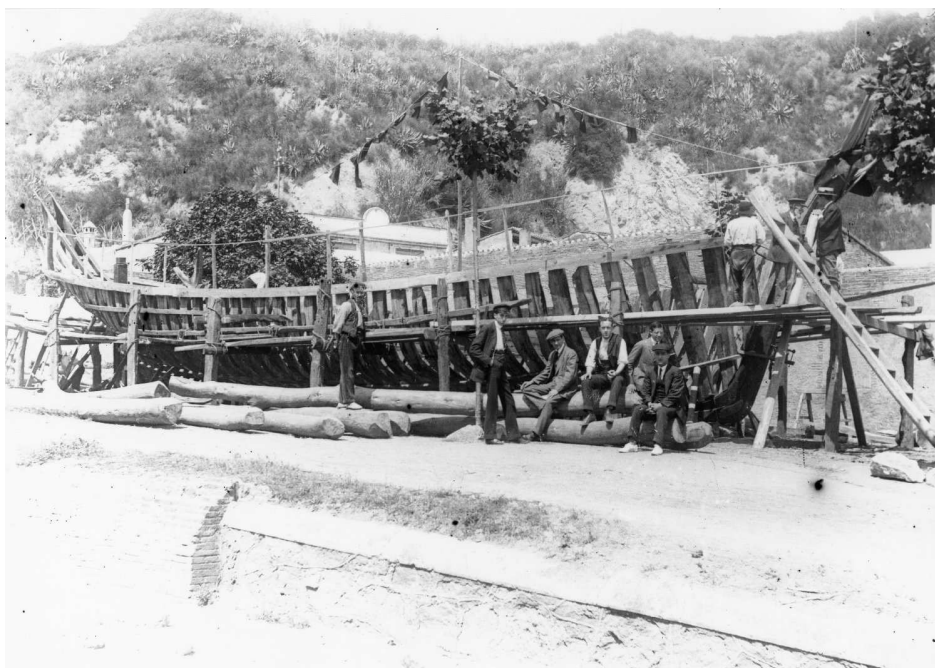
LES DRASSANES, UNA INDÚSTRIA ARENYENCA AMB SOLERA

La finalització de les obres del port l'any 1960, va afavorir l'establiment d'instal·lacions fixes destinades a la construcció i varada d'embarcacions a la zona portuària.

Però la construcció de vaixells no és pas una activitat eco-nòmica

recent a Arenys de Mar i ni tan sols vinculada als orígens del port de refugi l'any 1912. Gairebé de forma paral·lela a l'incipient creixement de població a la ribera de Sant Martí d'Arenys, comencem a documentar una interessant diversitat d'activitats relacionades amb el mar. Des del primer terç del segle XIV, aquestes activitats se centren en la construcció d'embarcacions, en els contractes de patronia i en l'explotació comercial de les embarcacions destinades al transport per mar.

L'activitat tradicional dels mestres d'aixa segueix una línia ascendent des d'aleshores, bé que amb els seus alts i baixos, fins mitjan segle XX, en què les instal·lacions fixes substitueixen definitivament l'activitat artesanal dels mestres d'aixa, als quals només els calia un tros de platja on poder apilar la fusta i tenir-hi un cobert protegit

Autor: Àureo Aramburu (1918). Drassana d'en Dotras i la construcció del Carlitos (Arxiu Històric Fidel Fita)

dels temporals. En aquesta llarga singladura, hi ha diverses fites remarcables: el prestigi adquirit, al llarg del segle XVII, en la construcció de vaixells de guerra per a l'Armada Reial; l'activitat incansable que es desenvolupa al llarg del segle XVIII quan, amb cinc drassanes funcionant simultàniament, Arenys és qualificat, en els informes oficials, com la principal "drassana" de la província marítima (d'El Masnou a Tossa); o el renom que al segle XIX adquireixen alguns mestres d'aixa locals, dels tallers dels quals sortien embarcacions d'altura i gran tonatge que encara seguien el deixant de la carrera d'Amèrica.

Textos: Hug Palou i Miquel, director de l'Arxiu Històric Fidel Fita d'Arenys de Mar

Ajuntament
d'Arenys de Mar

ARXIU MUNICIPAL FIDEL FITA
AMFF
Arenys de Mar

Drassanes Dalmau S.A.